

Bahara Övgü

Yağmur: Baharın sesi. Gözlerimizdeki ışık ve pırlıltı. Adın bile esenliği çağrıştırıyor.

Çok beklemiş, çok özlemiştik bütün bir kış; gelmemiştin.

Bir adın rahmet senin, bir adın bereket, bir adın bağ bahçe, bir adın lale sümbül, gül. Bir adın cemre senin, bir adın sultan nevrüz, bir adın Hızır-İlyas. Bir adın gelincik, çiğdem ve yemlik; bir adın içimizin kuşlarını ansızın uçuran yaprağın üstündeki çiy damlası.

Yollarla, sokaklarla birlikte içimizi de yuyan, içimizi cinnetin gayyasından cennetin rüyasına çıkararak düş kelebeği.

Geldin işte, uyandık ve bulduk seni göklerden gelen bir selam gibi.

İçimiz bahar bahçe, başımız göğe erdi.

Yeşili yeşil yaptın sen, toprağı toprak, ağacı ağaç, yaprağı yaprak ve benim balkonda bir kış bekleyen ve yeniden uç veren gülümü gül, sümbülümü sümbül.

Başımı pencereden uzatıp da gördüğüm her şey; caddeler, sokaklar, evler, arabalar, ağaçlar, bahçedeki zerdali, parktaki salkım söğüt, erguvan, toprak, börtü böcek; dallara, evlerin balkon demirlerine tünemiş sırlıklam güvercinler, serçeler ve hatta bütün bir kâinat huşu içinde sana teslim.

Annesinin elinden fırladı fırlayacak şu minik kız da öyle: varlığıyla sarhoş.

Her şeye rağmen hayat, biz görsek de görmesek de, farkında olsak da olmasak da, istesek de istemesek de kendi ezeli var olma döngüsünden ve biçiminden hiç mi hiç sapmaksızın akmaya devam ediyor.

Ufkumuzu kaplayan onca ufunete, kana, kine, karanlığa rağmen tabiat hâlâ görülüp sevilmeğe, hayret edilmeye, şaşılmaya, keşfedilmeye muntazır orda duruyor.

İnsan da öyle kuşkusuz; daima ve hep görülüp sevilmeğe, hayret edilmeye, şaşılmaya, keşfedilmeye muntazır.

İnsanın içine doğru uzun ve derin yolculuğunda sürekli kazılar yapan sanatçı da yazdığı şiirle, öyküyle, romanla, çizgiyle ya da sanatın başka bir biçimiyle varlığımızda içkin olanı, saklı olanı, görünmeyeni keşfetmeye, belirgin kılmaya, çıkarıp göstermeye ve bizi şaşırtmaya devam ediyor.

Türk Dili, insana doğru uzun yürüyüşüne bu sayıda baharın, yağmurun ve şiirin sesini de ekleyerek devam ediyor.

*Kent gül kırılan tezgâh kan akar köşesinden
Ya moraran parmaklar, ya moraran dudaklar*

*Sen nerene bağladın bu ağıttan atları
Yüzünde dolaşırken kara yağız yulkılar*

Mehmet Aycı'nın, *Mendilci Çocuklar Gazeli*'nden aldım bu dizeleri. Adının çağrışımlarıyla yüklü bu şiir yalın söyleyişi kadar yalın bir gerçekliği de kazıyor bilincimize.

*Bir çift kabuk kuşatır da çakılı
Görmez umman
Şehir ışıklarından uzaklaştıkça
Babasının elini bırakan
Tarla kuşu seslenir odur duyan*

Bu dizeler de Yılmaz Daşcıoğlu'nun *Zırh* şiirinden.

Vifak Ahmet İnam'ın şiiri. Birkaç dize de ondan:

*Nifaktan vifak çıkararan simyacı kalbim
Dedi
Mihnet bas kavanozuna ruhunun
Bırak hayat sinasın seni*

Hicabi Kırlangıç, Ali Sali, İsmail Karakurt, İrfan Çevik, Mustafa Atiker, Mustafa Çelik, Berat Bıyıklı bu sayının şiir burcunun diğer konukları.

İlmek öyküsü ile Bahtiyar Aslan, *Ve Tin Yolda Buldu Dilini* öyküsüyle dergimize ilk adımını atan Daruşşafaka Lisesi öğrencisi Fatma Bingöl, *Deniz Mavisi Bazen Siyaha Çalar* öyküsüyle Nevin Balta bu sayının öykücülere.

Akademisyen kimlikleriyle de çok değerli çalışmaların ve eserlerin sahipleri Yavuz Demir, Mehmet Aydın ve Dursun Ali Tökel yazılarıyla ilk kez yer alıyorlar dergimizde. *Türk Dili*'nin bundan sonraki sayılarında da katkılarını beklediğimiz yazarlarımıza içten teşekkür ediyoruz.

Edebiyat söyleşilerimizin bu ayki konuğu divan edebiyatı alanında çok sayıda bilimsel eseri, kapsamlı çalışmaları yanında yazdığı tarihî romanlarıyla da büyük bir okur kitlesinin sevgi ve ilgi odağında bulunan İskender Pala.

İlgiyle okuyacağınızı umduğumuz bu uzun ve kapsamlı söyleşiyi dergimiz çalışanı ve yazarlarından Semih Topsakal gerçekleştirdi.

Ebubekir Eroğlu Özel Bölümü'yle çıkacak olan Mayıs sayımızda buluşmak üzere iyi okumalar diliyorum.

Ali KARAÇALI